

Advaita, niet twee

WANNEER ZULKE DUALITEITEN OPHOUDEN TE BESTAAN
KAN EENHEID ZELF NIET BESTAAN.

Bedenk wel, wanneer we het woord 'eenheid' gebruiken, maakt dat ook deel uit van dualiteit. Als er geen dualiteit is, hoe kan er dan eenheid zijn? Daarom gebruiken Hindoes nooit 'eenheid'. Als je Shankara vraagt 'wat is de aard van het bestaan?' zegt hij 'non-duaal, ADVAITA, niet twee.' Hij zal nooit één zeggen, want hoe kun je één zeggen? Als er alleen maar één is, hoe kun je dan één zeggen? Je hebt twee nodig om betekenisvol te zijn. Als er geen mogelijkheid is van het tweede, van de twee, wat is dan het nut om te zeggen dat het één is? Shankara zegt: 'Ik kan hoogstens zeggen niet twee, maar ik kan niet positief één zeggen. Ik kan zeggen wat de werkelijkheid niet is: het is niet twee. Ik kan niet zeggen wat het wel is, want betekenis, woorden, alles wordt nutteloos.'

WANNEER ZULKE DUALITEITEN OPHOUDEN TE BESTAAN...

Wanneer je liefde niet los van haat kunt zien, welke betekenis geef je dan aan liefde? Sosan kan geen woordenboeken schrijven. Als iemand zegt dat ik een woordenboek moet schrijven, kan ik dat niet doen. Het is onmogelijk, want welke betekenis zal ik aan liefde geven? Woordenboeken zijn alleen mogelijk als liefde en haat verschillend zijn, niet alleen verschillend maar tegengesteld. Je kunt dus schrijven: liefde is geen haat. Als je haat moet definiëren, kun je zeggen: geen liefde. Maar wat zal Sosan doen? Als je hem vraagt 'wat is liefde', hoe moet hij dan liefde definiëren? Want liefde is ook haat. Hoe zal hij leven definiëren? Want leven is ook dood. Hoe zal hij een kind definiëren? Want een kind is ook een oude man. Hoe zal hij schoonheid definiëren? Want schoonheid is ook lelijkheid. Grenzen verdwijnen, dan kun je niets definiëren omdat definitie grenzen nodig heeft, en definitie is afhankelijk van het tegenovergestelde; alle definities zijn afhankelijk van het tegenovergestelde.

Als we zeggen wat een man is, kunnen we zeggen: geen vrouw - en het is gedefinieerd. Maar als je naar Sosan kijkt en hem begrijpt, is elke man een vrouw, is elke vrouw een man. Zo zijn de dingen. Nu hebben psychologen dat feit ook ontdekt: dat man en vrouw biseksueel zijn. In elke man zit een vrouw verborgen en in elke vrouw zit een man verborgen - ze zijn er. Geen enkele vrouw is gewoon een vrouw, kan dat niet zijn. In dit bestaan kan niets zijn zonder het tegenovergestelde. En geen man kan zonder vrouw, de vrouw is er.

Je bent geboren uit twee ouders; de ene was man, de andere was vrouw. Je draagt ze allebei in je, half om half. Dit moet wel zo zijn, er is geen andere manier om geboren te worden. Je bent niet alleen uit een vrouw geboren, anders was je alleen vrouw geweest. Je wordt niet alleen uit de vader geboren, anders zou je alleen man zijn. Je bent geboren uit een dualiteit, man en vrouw. Ze dragen beiden bij, je bent beiden.

Dat geeft problemen, want als de mind aan een vrouw denkt, denkt hij altijd in termen van het vrouwelijke. Maar dat weet je dan niet. Als een vrouw woest wordt, is ze woester dan welke man ook; als ze boos is, kan geen man met haar wedijveren; als ze haat, kan geen man haten zoals zij. Waarom? Omdat haar vrouw moe is, aan de oppervlakte, en haar man is altijd in rust en zit voller van energie. Dus wanneer ze boos is, is ze bozer omdat de man in haar begint te werken en die man is in rust. En wanneer een man zich overgeeft of heel liefdevol wordt, is hij vrouwelijker dan welke vrouw dan ook, want dan komt de vrouw in hem naar boven die altijd in rust is en erachter zit verborgen, altijd fris en jong.

Kijk eens naar de Hindoe goden. Zij hebben het bij het rechte eind, ze hebben de dualiteit heel goed begrepen. Je hebt vast wel eens foto's gezien van Kali, de moeder. Ze is een zeer woeste vrouw met schedels om haar nek, bloed en een hoofd in één hand, en vele handen die wapens vasthouden om te doden. Ze is de gemalin van Shiva, en Shiva ligt neer en zij staat op zijn borst. Toen westerlingen voor het eerst over dit symbool begonnen na te denken, waren ze verbaasd: 'Waarom? En waarom noem je deze vrouw "moeder"? Ze ziet eruit als de dood!' Maar Hindoes zeggen dat de moeder ook de dood in zich heeft, omdat als ze geboorte geeft, wie geeft jou dan de dood, het tegenovergestelde? De moeder geeft je geboorte, dan zal ze je ook de dood geven. Dit moet zo zijn.

Kali, de moeder, is zowel gevaarlijk, destructief als scheppend. Ze is de moeder, de scheppende kracht, en ze is ook de dood, de vernietigende kracht. Ze houdt van Shiva maar ze staat op zijn borst alsof ze klaar is om te doden.

Maar dit is de aard van het leven. Liefde doodt, geboorte wordt dood, schoonheid verdwijnt, lelijkheid komt. Alles vervaagt in het tegenovergestelde, smelt in het tegenovergestelde. Alle logica lijkt zinloos en de mind wordt duizelig.

WANNEER ZULKE DUALITEITEN OPHOUDEN TE BESTAAN...

En wanneer je ze allemaal doorziet, houden ze gewoon op te bestaan - want LIEFDE IS HAAT. Het juiste woord zal 'liefdehaat' zijn - één woord, geen twee woorden. Het juiste woord zal 'levendood' zijn - één woord, geen twee woorden. Het juiste woord zal 'manvrouw', 'vrouwman' zijn - niet twee woorden, één, samen.

Maar dan verdwijnt eenheid ook, houdt op te bestaan. Wat heeft het dan voor zin om te zeggen dat het leven één is? Twee verdwijnen; in het kielzog verdwijnt ook één.

Daarom benadrukken Sosan en alle volgelingen van Boeddha dat wanneer je de waarheid realiseert, het noch één noch twee is, het leegte is. Nu kun je begrijpen waarom ze SHUNYATA zeggen, leegte. Alles verdwijnt, want als de twee verdwijnt, verdwijnt de een - wat blijft er dan over? Niets blijft er over, of, ALLEEN niets blijft er over. Dit niets is het ultieme hoogtepunt van verlichting, wanneer je alles leeg ziet, wanneer alles leeg wordt.

OP DEZE ULTIEME FINALITEIT
IS GEEN WET OF BESCHRIJVING VAN TOEPASSING.

VOOR DE EENGEMAAKTE MIND,
IN OVEREENSTEMMING MET DE MANIER
WAAROP AL HET EGOCENTRISCH STREVEN OPHOUDT.

Wat probeer je te bereiken in deze leegte? Waar is het doel en wie is de zoeker en wie is de gezochte? Er is geen doel te bereiken, er is niemand die kan bereiken. En alle streven houdt op. Dit is de vrede van Boeddha, de totale stilte - want er is niets te bereiken, niemand te bereiken, nergens heen te gaan, niemand te gaan. Alles is leeg. Plotseling verdwijnt het hele streven. Je gaat nergens naartoe. Je begint te lachen, je begint te genieten van deze leegte. Dan is er geen belemmering voor je genot, dan blijft de gelukzaligheid op je neervallen.

Als het bestaan wordt gevoeld als leeg, dan kan niemand je gelukzaligheid verstoren, want er is niemand om het te verstoren. Jij bent het die verstoord wordt door je dualiteit. Je wordt verliefd en dan komt de haat en de haat verstoort je. Je wilt mooi zijn en dan komt de lelijkheid en dan verstoort de lelijkheid. Je wilt voor eeuwig en altijd leven, en dan klopt de dood aan de deur en de dood verstoort.

Als je kunt zien dat het tegenovergestelde verborgen is, vraag je plotseling nergens meer om, zoek je nergens meer naar, want je weet dat het tegenovergestelde zal komen, wat je ook vraagt. Als je om prestige en respect vraagt, zullen er overal vandaan beledigingen komen; als je om bloemen vraagt, zullen er doornen op je vallen; als je bekend wilt zijn, zul je vergeten worden; als je de troon wilt bereiken, zul je volledig in de steek gelaten worden.

Wat je ook vraagt, het tegenovergestelde zal je gegeven worden. Wat is dan de betekenis van vragen, waarom zou je om iets vragen? Verlangens zullen vervuld worden, maar tegen de tijd dat ze vervuld zijn, zul je verrast zijn - je hebt het tegenovergestelde in je handen gekregen. Doelen zul je bereiken, maar tegen de tijd dat je ze bereikt, zul je huilen en wenen, omdat het tegenovergestelde in het doel verborgen zit. Je zult bereiken wat je wilt bereiken, maar juist het bereiken zal de frustratie worden.

AL HET EGOCENTRISCH STREVEN HOUDT OP wanneer deze leegte als leeg gezien wordt.
Wat valt er naar te streven? De strevende mind valt, verdwijnt in het stof.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing # 8